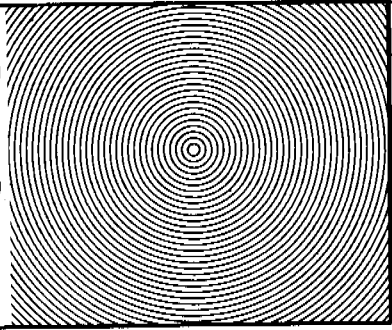

فرازهای از تربیت اسلامی

نگاه تند چرا ؟

پیامبر گرامی حضرت محمد (ص) از راهی میگذشتند مشاهده فرمودند پدری یکی از دو فرزندش را در آغوش گرفته و میبوسد و با دست پدرانهاش او را نوازش میکند پیامبر یکباره ایستادند و بتندی بپدر نگاه کردند و پدر همچنان فرزندش را میبوسید و آن فرزند دیگر با نگاهی حسرت بار به گونه برادرش چشم دوخته بود ! راستی دلش آب شده بود و چشمش غرق غم و حسرت و اشک ! و دستهای کوچک خود را بهم می-سائید پیامبر همانگونه و با همان نگاه تند فرمودند : ای مرد چرا بین دو فرزندت مساوات و برابری برقرار نکردی ؟

فَهَلَّا وَاسَيْتَ بَيْنَهُمَا

فردا که عیبی ندارد

و حال از زبان یکی از دوستانم واقعای را نقل میکنم :

او میگفت پدرم را خیلی دوست میدارم ولی مثل اینکه پدر جانم مرا . . . . گفتم چرا !؟ گفت برای اینکه روز شنبه گذشته از پدرم

رعنا و کفتار پیامبر وائمه در تعلیم و تربیت

پیامبر و کودکان

پیامبر ما که خود کودکان و نوجوانان را بسیار دوست میداشت و در تربیت آنان فراوان میکوشید به پدران و مادران چنین پیامی داده اند :

أَحِبُّوا الصِّبْيَانَ وَارْحَمُوهُمْ : فرزندان را دوست بدارید و آنان بسیار مهربان باشید .

میکوشیدم آبرویم از دست نرود که رفت . . .
قول هرکس ایمان اوست

و حال به گفتار پیامبر گرامی و بزرگ
توجه کنیم که فرمودند :

وَإِذَا وَعَدْتُمُوهُمْ فَفُوْا لَهُمْ : هنگامیکه چیزی
را به کودکان و فرزندان خویش وعده داده دادید
حتما عمل کنید و به وعده خویش وفا نمائید
و در جای دیگر میفرمایند :

هرکس به وعده خود بجا و بموقع عمل نکند
مسلمان و مومن نیست . قول هرکس ایمان
اوست .

چرا خیره خیره نگاه میکرد .

بد نیست به سیره پیشوایان خویش توجه
کنیم :

رسول اکرم (که درود خدا بر او باد) روزی
نشسته بودند و فرزندانشان حسن و حسین این
دو کودک زیبا و مودب را بروی زانوهایشان
نشاندند بودند و گونه‌های گلگون و زیبا و لبان
پرخنده آنها را میبوسیدند . در این اثنا
مردی وارد شد و سلام کرد و نشست و خیره
خیره به حضرت و فرزندانش نگریست و گفت :
اوه من شش فرزند دارم و هنوز یکی از آنها را
نبوسیدم .

این جمله را با خشم و تعصب بیجا و زشت
گفت و از جا برخاست و رفت .

پیامبر بزرگ با چشمان سیاه و مهربان خود
بآن مرد که خیلی تند میرفت نگاه کرد و سپس
با لبخند شیرین و مهربانی به حاضرین فرمود
نه !! گمان نمیکنم این مرد از بهشت و سرای

تقاضا کردم که برای من از بازار کتابی بخرد
شب تا آمدن پدرم بیدار نشستم تا اینکه
پدرم در زدند . با اشتیاق در را باز کردند
سلام کردم جوابم دادند ، پدرجان کتاب را
خریدی ؟ گفتند آخ فراموش کردم باشد فردا
یکروز که عیبی ندارد ، هرطوری بود فردای
آرروز را گذراندم و روزم را در انتظار شب
بسر رساندم ، شب شد در انتظار بیدار
نشستم پدرم آمدند اما انتظارم بسر نیامد ،
وقتی سؤال کردم پدرجان کتاب . . . . .
گفتند : هنوز من نیامده از من کتاب
میخواهی بگذار لباسم را درآورم ، خستگی ام
در رود ، اوه چقدر عجله داری خوب باشد
فردا یکروز که عیبی ندارد . . . . .

تا مدتی در رختخواب خوابم نمبیرد با خود
میگفتم حالا فردا در کلاس چکار کنم وقتیکه
معلم گفتند کتاب چه جواب دهم ؟

راستش فردا توی کلاس حتی یک نگاه هم
به معلم نکردم از ترس اینکه میادا از من
بپرسند کتاب داری ؟ و من جوابی نداشته
باشم اما بالاخره معلم با اشاره از من پرسیدند
خوب کتاب تو کجاست ؟ از شرم آب شدم و
هیچ جواب ندادم !

شب شد و پدرم آمدند و کتاب را آوردند و به
من دادند و گفتند دیدی عجله میکردی من
که به شما قول دادم حتما به قول خود عمل
میکنم . من با احترام پدر سررا پائین
انداختم ولی دردل گفتم میدانم که شما کار
بسیار دارید اما عجله من برای کتاب نبود

جاوید بهره ای برد . نه ! نه ! هرگز -
بنظر من چنین قلب نا مهربانی اهل آتش
دوزخ است عذاب ابدی .
یک حدیث در تربیت .

امام امیرالمومنین علی علیه السلام
نخستین امام ما شیعیان دستور میدهند که :
پس از آنکه نامی نیکو و قشنگ برای فرزند
خویش انتخاب کردید در تربیتش بکوشید
و قرآن بدو بیاموزید .

راستی در این جمله یک دنیا معنی نهفته
است ! آیا هیچ فکر کرده اید ؟
پدرجان شما و مهربان مادرم شما !
راستی هیچ اندیشیده اید که این فرمان
امیرالمومنین علی علیه السلام چه معنی
وسیع و دقیق و عمیقی دارد .
وسعت معنا و عمق ژرفایش از پهنه دریاها
گسترده تر و ژرفا تر .

و دوباره جمله سوم این برنامه تربیتی
پیشوای شیعیان جهان را با گوش جان
بشنویم " به فرزندان خویش قرآن بیاموزید
شما میدانید اسلام یعنی قرآن و قرآن یعنی
سعادت جاوید ، و نیکبختی دنیا و آخرت و
برنامه زندگی یک مسلمان .

رسول اکرم با آنهمه تلاش و کوشش و رنج
و بیکار تنها منظور و هدف و انگیزه رسالتش
فقط و فقط قرآن بوده است و بس .

رسالتش این بود که به مردم بیاموزد که

چگونه ببینند و بگویند و چگونه بشنوند و چگونه بیاندیشند و خلاصه چگونه و با چه هدف و برای چه زندگی کنند و بدانند که انسانها عمر جاوید دارند و جاودانه و سعادتمند باشند و تمام اینها در قرآن نهفته میباشد .

پدران و مادران باید قرآن را بفرزندان خویش بیاموزند یعنی آنها هم رسالتی مانند پیامبر بزرگ دارند منتهی نه در سطح اجتماعی بلکه در خانه و خانواده خویش .
" يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا " ای کسانی که ایمان آورده‌اید خود و خانواده‌تان را از عذاب و آتش دور نگه دارید پیامبر اکرم چگونه میکوشیدند و قوانین قرآن را چگونه اجراء میفرمودند ؟

پدران و مادران نیز این رسالت الهی را برعهده دارند که قرآن را بفرزندان خویش بیاموزند . یعنی با رفتار و گفتار و کردار خویش فرزندان را با واقعیت و ژرفای قرآن شریف آشنا سازند .
قول یک فرزند .

و در پایان پدرجان و مهربان مادرم من قول داده‌ام که در پیشگاه مهر و عطوفت شما همیشه بال فروتنی و تواضع برزمین بسایم و همیشه نگاه خویش به مهر و احترام برچهره پاک و فداکار شما بدوزم و این خود عبارتی است بس بزرگ .

والسلام

